

„Näitelawa“

Esimehe

Eesti teatri-, kunsti- ja kirjanduseajakiri.

□ □ □ □ □ Piltidega. □ □ □ □ □

Wastutawad toimetajad ja wäljaandjad: S. A. Parmi ja Johan Parmi.

□ □ □ □ □ Näitelawa ilmub kord nädalas. □ □ □ □ □

Tellimise hind:

Aasta peale postiga	5 rbl. — kop.
1/2 " " " "	3 " — "
1/4 " " " "	1 " 60 "
Aasta peale postita	4 " 60 "
1/2 " " " "	2 " 50 "
1/4 " " " "	1 " 30 "

Kuulutuste hind:

1 lehekülj.	20 rbl.
1/2 "	10 "
1/4 "	5 "
1/8 "	3 "
Nonpareille rida 5 kop. 1/3 lehek. laiuses.	
Aasta, poole aasta ja kuu aja kuulutuste hind kokku­leppimise teel.	

Üksik nummer 15 kop. — Adressi muutmise eest 20 kop.

„Näitelawa“ peale tellimisi wõetakse toimetuse kontoris Tallinnas, Wäike Rosenkrantsi uulitsal № 5. wastu.

„Näitelawa“ proovinummer saadetakse kahe 7-kopikalise postmargi eest koju kätte.

Kontor on awatud igal äripäewal kella 9 homm. kuni kella 6 õht. Pühapäewal, kella 12—2 lõunal.

Kõnetunnid igapäew, kella 12—2. l.

Lüh- ja rahakirjade adr.: kop. Речка, Редакция „Näitelawa“.

„Näitelawa“ võib ka järgulise maksuga tellida (1 rbl. kuus saatmisega), kusjuures juba esimese saadetuse järele järgulist maksijat tellijaks loetakse.

„Näitelawa“ üksikud numbrid peale toimetuse on veel Tallinnas järgmistest raamatukauplustes saada:

Buschi raamatukauplus Harju uul.
 Ploompuu raamatukauplus Harju uul.
 Rubini raamatukauplus Harju uul.
 Pihlaka raamatukauplus Karja uul.
 Inthali raamatukauplus Kopli uul.
 Kooliõpetajate raamatuladu Nunne uul.

Petal raamatukauplus Baltiski maanteel.
 Schneideri raamatukauplus Narwa maanteel.
 Eichna raamatukauplus Narwa maanteel.
 Waldmani raamatukauplus Wladimiri uul.
 Oiti raamatukauplus Suurel Tartu maanteel.

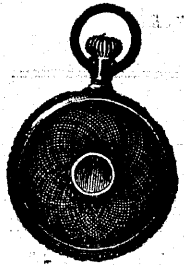
Wäljaspool Tallinnat:

Talpal: Su'i kauplus.
Lehtföed: Hingenberg'i kauplus.
Makweres: N. Erna raamatukaupl.
Narwas: Inthali raamatukauplus.
 Franzdorf kauplus.
 Kreuzmann kauplus.
Narwa-Jõesuus: Metsniku raamatukauplus.
Peterburis: Seeland raamatukauplus.
 Edgreen kauplus.

Peterburis: Köddar raamatukauplus.
 Luige raamatukauplus.
Kronlinnas: J. Soobla — Borowlenskaja, d. Turkina, kv. 25.
Moskwas: Läte raamatukauplus.
Paides: Seidelbergi raamatukauplus.
Kuresaares: L. Siim'i raamatukauplus.
Saapsalus: Koppeli raamatukauplus.
Wiljandis: Reote raamatukauplus.

Wiljandis: Keewitz'i raamatukauplus.
Tartus: Schmidt'i raamatukauplus.
Wõrus: Karlsoni raamatukauplus.
Pärnus: Küngi raamatukauplus.
Walgas: Jürgensoni raamatukauplus.
Riias: Kalnini raamatukauplus.
Baltiiskis: Mitka raamatukauplus.
Amerikas, San-Franciskos: hr. Freiberg.

300 rubla
 kingitust anname igähele,

kes tõeks teeb, et minu alamalmi-metatud asjad seda hinda wäärt ei ole, mida neile määratud, ainult 3 rbl. 85 kop. Soowitan ennekuulmata odawa hinna eest 12 kasulikku ja tarwilikku asja. 1) Tore lahtine meester. tasku-uur, eht mustast terasest, anker, ilma wõtmeta 36 tunni sees üks kord üle keerata, kõlawa ja minuti al õigeks-seatud käiguga, 8 a. peale wastutus. 2) Kett, mis mustaks ei muutu. 3) Niisamasugune uuemot kett. 4) Seemisnahast kott uuri kettaks. 5) Nahast rahakott, paremat sorti, 7 wahega, mehaniklise lukuga ja iseäralik wahe templi jaoks. 6) Kautshukist tempel tellija nime, isa- ja perekonnanimega. 7) Pudel templiwärwi. 8) I sort wäljamaa habemenuga (wabrikumärk „Gienä“) 3-a. wäsitusega. 9) Nikkelwarrega pinsel. 10) Nikkelkausike. 11) Taskukäekott. 12) Wäga hüwital ja tarwilik asi igähele. Niisamasugune garnitur teinud ehk nais-ter. uuriga 5 rbl. 20 kop., uuest kullist üüriga 7 r. 25 kop., hõbeankeruuriga, käik 15 k. peal, kõik 3 kapslit on 84 pr. ja I sort, 9 rbl. 75 kop. Saatmise kulad kuni 2 uuri ja saadetuse pealt 55 kop. Sibirisse 85 kop. Saadan wälja arwelmaksu peale ja ilma ettemaksuta. Adr.: Торг фирма Григорий Шпилевский, Варшава, Сосновя 11-93.

Esimene kestade (hülside) ja papitööde wabrik **Eestimaal.**

Faberosfikestade (hülside) ja papitööde wabrik

„Georgi“ Tallinnas enne Talpal

asutatud 1897. a.

Hülside kui ka maispaberiraamatud, kõige paremast Prantsuse riisipaberist, on oma headuse ja puhtuse poolest laialt tuntud.

„Georgi“ hülside ostes võib iga ostja julge olla, et ta hästi forteeritud (ilma praagita) ja õige arwu hülsideid karbist eest leiab.

Peale hülside valmistatakse kõige uuemat sistemi wäljamaa masinate abil kõljugu papist ja kartongist asju, kõige peenematest ilufarbikestest kuni kõige lihtsamate kraamikarpideni ja kastideni postisaadetuste jaoks.

Firma „Georgi“.

Wäga ilusaid nimekaartid
 foowitab
 W. Ehrenpreis'i trükikoda, Tallinnas.

Tallinnas, Waksali uul. № 3. Peneb, Boksambul õynakap № 3.

Diana.

Prantfufe kirjaniku P. Saconier'i jutustus.

(10. järg.)

„Ei,“ ütlesin ma, „ärge ütlege, et Jumal meid karistab — minu armsam, minu elu, lubage mind teile ütelda, et ma teid südamlikult, üle kõige siin ilmas armastan. Mu elu on teile pühendatud ja ma wannun, et teil minu üle kunagi pole vaja häbeneda!“

„Oh Jumal!“ ohkas Diana taja.

Rõue ei waikinud ja wihane meri mäsfas edasi, kuna Diana aga minu rinnalt peafemist otfis, ja mina olin walmis oma eluga teda kogu ilma eest kaitsma.

Ta oli wait ja mina ei usaldanud tema filma-desse waadata. Ma kumardasin ja surusin oma huuled tema kuumale otsaesisele, ja tema — ei pööranud ennast minust ära.

Ta armastas mind.

Kui ta jälle arusaamisele tuli, aimas ta kohe, et ma tema südamel saladustesse olin tungida suutnud, ta tahtis eitada, kuid minu abastaw-igatsawat pilku nähes tähendas ta, et ta mind armastab.

Nüüd, kus ma ükshi olen, kardan ma, et ma peast rumalaks lähen. — Kas ta tõeste mind armastab? Kas see tõeste siis ilmsi oli, wõi oli see aga tühi unenägu?

* * *

Õõsel ei saanud ma und silma, ja lootes, et jabe õhk minu nerwisid karastab, astujin ma wälja.

Majast mööda minnes nägin ma akna veel kinni olewat, sellest wõisin ma aimata, et Diana veel magab. Ma hakkasin kalju, oma täbetorni

poole minema, seal nägin ma, et toa uks lahti läks, Diana läwele ilmus ja, nagu ma arwajin, näost kahwatu oli. Ta surus oma käed risti ja sammus pikkamisi isa bauale.

Ma tulin koju ning hakkasin hommikuõõki walmistama. Kui ta tagasi tulles mind nägi, jäi ta seisatama, sirutas mulle oma käed ja sõnas:

„Eilane õõ oli täis iseäralisi juhtumisi“ . . .

„Oli see unenägu?“ küsijin ma kokkunult.

„Ei, see polnud mitte unenägu, aga ma kahetse sen, et minu isa meid mitte õnnistada ei wõi!“

* * *

Ta armastab mind!

Ta on seitsmeteistkümnepaastane, üligena, ülilus laps — ja ma olen kindel, et ta mind armastab ning et teist ni õnnelikku inimest, kui mina olen, enam maa peal olla ei wõi! . . .

* * *

Sellega minu päewaraamat lõppeski. Ma ei tea, miks ma enam edasi ei kirjutanud — aga sellegi pärast mäletan ma reid õnnest piserdatud päewi, mis pärast seda tuliwad, wäga hästi. Meie õnn oli piirita. — Nüüd aga pean ma oma romani lõpu jutustama, mis muud ei ole, kui kokkuwõte wõi magusast unest hirmus ärkamine.

Juba kõige selle meeldetuletaminegi paneb minu were soontes tarretama, aga ometi pean ma oma jutustuse lõpetama.

* * *

Rõõd õige ilusal hommikul ärkasin ma koguni wara üles ja ma mõtlesin, et ma selle saare, mis minu arwates rohkem kui 8 penikoormat suur ei wõinud olla, ümber ära pidin käima. Ma otsustasin hommikul wara ära minna, et õhtul warem tagasi tulla. Diana kiitis minu plaani, aga kui ma temale „head päewa“ soowimiseks kätt ulatajin, tundsin ma, kuidas tema käji wäriſes.

„Teie kardate?“ küſijin ma.

„Ja — aga see on rumalus, minge aga peale!“

„Tulge minuga kaasa!“ ütlesin ma.

Ta mõtles weidi aega ja tähenas siis kindlalt:

„Ei, ma ei taha mitte nii arg olla! — Aga Jumala pärast, tulge rutem tagasi! Kui teie mind armastate, siis täitke minu palwet!“

Ma ei pööranud Diana kartuse peale oma tähelepanemist ja astusin teele ning rõemustasin selle üle, et ta mind ootab. — Oma reisi wastu olin ma kõigeſi hästi ette walmistatud: laiade äärtega kübar warjas minu nägu päikeſekiirte eest, ma astusin julgelt edasi, kuna ma aga kõrget kalju ſiiski filmas pidasin. — Warsti kadus ka kalju, ja ma tundsin ennast koguni wõeras kohas olewat.

Lõunaajaks jõudsin ma kookuspalmipuumeſsa, kus ma puhkusele jäin ja ſõin. Ma ei mureſenud tagasi pööramise eest, teadsin ma ju wäga hästi, et ma üle kolme tunni tee kodunt eemal ei ole. Ma ei tea, mis minul oli, aga korraga läkſiwad minu ſilmad niiskeks, ma tundsin ennast nii hirmus ükſiku ja õnnetu olewat. Minu nerwid oliwad põnewas erutufes, nagu walmistakſin ma ennast wõitlusele. Ma tõusin üles ja sammusin lähemale kõrgustikule.

Siit nägin ma oma tuttawat kalju ja nii leidſin ma ennast üsna kodu ligidal olewat. Ma olin arwatawaste penikoorma maad kodunt eemal ja otsustasin tagasi pöörata, et Diana lähedal puhata. Mere poole waadates nägin ma kaugel saarelt eemale sõitwat paati. Kust ta ilmus? Mis inimesed tema peal oliwad, kas nad Dianat nägiwad?

Ma hakkasin kodu poole jooksma, kuhu ma umbes poole tunni pärast jõudsin. Minu hüüete peale ei tulnud wastust. Maja ümber nägin ma jalajälgi. Pudelid pleekisiwad liwa peal ja oma paadiehituse juureſt mööda minnes nägin ma, et mitmed tööriistad ära oliwad wiidud. — Selleſt ei hoolinud ma midagi, ma otsisin ükſinda Dianat. Ma trööstijin ennast, kui arwasin, et Diana ennal-

metſa peitis, ning sammusin sinna teda otsima. Ma otsisin, otsisin, otsisin — jookſin läbi pakſu rohu, läbi pakſude puhmastikkude, kargasin üle ojade ja kõrgustikkude, ſorisin põesad ja lõhestikud läbi, ma ei hoolinud, et õõ peale tuli, ma astusin hüüdes ja otsides ikka edasi, edasi . . . Mu käed ja jalad oliwad kriimustatud, nagu werine, riided räbalad — ma sammusin päewa ja õõ puhkamata ja kui ma järgmisel hommikul koju tuln, ſiis olin ma näljaſt, jänuſt ja wäſimuseſt poolſurnud, kuna minu filmis kuumad pifarad ſäraſiwad . . . Dianat ei ole, tema on minult rööwitud!

Teisel päewal wankusin ma toaſt, kus piinlik waikus oli, wälja. Ma sammusin Diana tupp, kuid ſiin ei wõinud ma olla, ſest minu süda tõmbas ennast krampides kokku, ma wankusin jälle oma tupp. Rogu õõ olin ma uneta ja järgmisel hommikul olin ma nii haige, et oma aſemelt üles ei ſaanud. Nii waewlesin ma oma aſemelt tõusmata terwelt wiis päewa, ſiis ajasin enefe üles ſoojendajin ennast päikeſe käes, ja tupp minnes tundsin ma weel suuremat ſüdamepiina kui ennem.

Mul tuleb meelde, et ma järgmisel õõl oma aſemel istukile tõusin, ſest ma kuulſin, nagu oleks keegi mind hüüdnud, ma ruttasin rannale, aga seal polnud kedagi.

Bretagnelased on ebausklikud, ja ma kuulſin, et minu wanemad ikka rääkisiwad, „enne ſurma tulewad ſurijad hinged jumalaga jätma.“ Hääl, mis mind kutsus, näis tutaw olewat, ja ma aimasin, nagu oleks see minu iſa hääl olnud. See juhtumine andis mulle jõudu.

Ma hakkasin kiirelt tööle ja tahtſin oma paati enne wihmaaega walmis ſaada, aga et mul paljud tööriistad puuduſiwad, ſiis wenis aeg wäga pikale ja ma pidin weel kogu talwe ſaare peal elama. Kewadel trööstijin ma ennast sellega, et mul enam mingiſugust takistust ees ei ole, aga wanaſõna ütleb — inimene mõtleb, Jumal jubib. Muidugi looſin ma wäga palju oma jõu peale, kuna külmad ilmad minu terwiſe peale halwaste mõjuſiwad — kewadel jäin ma haigeks ja wäga rängalt. See wahejuhtumine mõjus wäga suureste minu peale: kua aega ei mäletanud ma, mis ma tegin, ma unustasin iſegi Diana ja ei mõtelnud enam tema peale. Wiimaks halastas Jumal minu peale, ma ſiin terweks, aſusin oma töö juurde, wõſin tööriistad kätte ja tundsin nad kerged olewat. Ma olin oma endise jõu tagasi ja algasin tööd.

✿ ✿ ✿ ✿ Kroonika. ✿ ✿ ✿ ✿

Wäljamaalt.

Berlinist. Naalamängude peoleft on Berlinlastele näitelawaliliseks uudiseks Jr. Alfano neljaaktiline ooper „Ulestõusmine“, mille libretto Tolstoi sellenimelise romani põhjal on joonistatud.

— Kuulsam „Schiller-Theatri“ efinäitleja Max Rirschner on haigeks jäänud ja ei saada kauemat aega ette astuda, sest haigus olla iseäranis raske.

— „Uues Operett-Theatris“ tuleb hooaja avamisel Millöderi „Baene Jonathan“ etendusele, novembris Viktor Léoni „Würstilaps“ Lehäri muusikal.

— 14. sept. toodi Berlini „Hebbel-Theatris“ Leonid Andrejewi „Tme“ suurepäralisemalt kui kunagi enne ette. (Lisame juure, et „Tme“ Berlini näitelawadelt mitmedkümnend korrad täiele saalile on mängitud.) Ettekanne oli sellepärast hea mõjuga, et peaosades farnased kuulsused, nagu Maria Mayer, Guido Herzfeld, Friedrich Kayßler, Adolf Edgar Bicho ja Hermann Nisser ette astutiwad. Salka kunstiajakiri toob Leonid Andrejewi „Tme“ kohta veel järgmise märkuse: „Leonid Andrejewi neljaaktiline draama „Tme“, mis berlinlastele juba nii palju de ettekannete läbi tuttav on, ei läinud sellepärast Wene näitelawale, et sealne tšensor näidendis anarhistlikult lõhna haiutanud, ja nii jäi Stanislawski ja Leonid Andrejewi waew oma kodumaa kohta täieste tagajärjetaks.“

Dresdenist. Kuulus Salka komponist E. K. v. Reznicek, komikalise ooperi „Donna Diana“ muusika looja on kolmeaktilise ooperi „Langenud mõrõsja“ valmistanud, mis õige suurepäraline olla.

Magdeburist. Mozarti „Cosi fan tutte“ „Koboldineiu“ tulla seal lähemal ajal uue nime all etendusele.

Braagast. Siinsetes teatrites on juba kauemat aega Gustav Meyeri „Parisi proud“ suurel furoril ette toodud.

Wienist. Jean Kreni ja Arthur Lippichnigi uus näidend „Magus Cora“, mille idee Hans Hauptmannilt laenatud on, tuleb peale Wienis ettekandmist veel Berlini „Thalia-Theatris“ kõige lähemal ajal etendusele.

Parisist. „Odeontheater“ avab oma hooaja Rudolf Lothari ja Leopold Lippichnigi kolmevaatuslise „Suure feltkonnaga.“

— Siin on kaks pièce historique ilmunud, mis parislaste seas suurt tähelepanemist aratawad, aga wana teatritundja ja kriitikus Pierre Decourcelle nimetab neid „ajaloolisteks mõistatuseteks“ millel igegi kunstiline alus puududa.

— Ajaleht „The Connoisseur“ pühendab oma viimases numbris määratu artikli piltidele, mis Belgia kuningas wäljamaale müüs. Tehtakse 40 Hollandi ja teistest meistritest kõnet. Tähelepanemiseväärt on, et paljud müüdud piltidest juba wanal ajal on omandatud, seal on suurepäraline Rubensi „Benedictuse ime“, mis Gooi kuningas Lotilad Benedictuses teenrina efitab. Sellesjamas kogus on ka Delacouri ilusam koopia 1841. a. Peale nende on veel wiis Rubensi pilti, milledest üks Kristuse sõda patu ja surmaga kujutab (räägitakse, et see pilt Joseph Bonaparte poolt Hispaaniale on toodud) siis „Püha Therese Kristuse ees“, mis Bournoville hertsogi poolt Brüsseli kloostriks on kingitud ja Morgani poolt müüdud on. 1814. a. sattus see pilt Inglismaale, kust Belgia kuningas Leopold tema suurema summa eest omandas. Teised Rubensi pildid kujutawad kunstniku Jr. Franceni pead noorest põlwest (1638) ja Kristuse etudet.

Peale selle on veel wiis Tenière pilti, millede seas „Püha Antoniusse tagajälgimine“ tähtsam on, siis veel von Hopeni kolm maalohta, Dayr Hylfi omad, Egloni mytholoogiline etude, van der Keeri omad ja teised. Kõik need läksiwad Morgani omanduseks, isegi niisugused tuntud ajaloolised kunstitööd, nagu „Chaumières sous des chênes“ — Hobbemi „Sumalaema“ — Angelo oma jne. Paljud praeguse aja kunstnikkude tööd müüdatwat müüd sügisel ära.

Kopenhagenist. Björnsoni uued draamad mis „Gyldendali“ raamatukaupluse kulul ilmufiwad on Daani ja Rootsi wanameelsete kui ka wabameelsete ajalehtede poolt sooja wastuwõtmist leidnud. Wana, aga igaweste noor luuletaja suudab oma näidendis „Naar den ny Vin blomster“ (Kui noor wiin õitseb) kõigile meeldida ning „Noorest ja wanast“ armastusest muigab meelespäralisus ning kütkestus wastu.

Wenemaalt.

Peterburist. Rahaasjanduseministerium otsus tas 5000 rbl. teadusteademiale toimepandawa ajaloolise ehitusekunsti wäljanäituse kulude katmiseks lubada. Ulesleidja Zomini haiguse pärast awatawat wäljanäitus 1910. aasta detsembrikuul.

— „Kunstiselts“ otsustab „Hariduseliigaga“ üheskoos dramafikalist grupet organiseerida, kes wäiksemates linnades etendusi annakfiwad. Keegi liige E. B. Karpow peab „Rahwamaja“ näitlejatega läbirääkimisi.

— Maria teatris mängiti cila Borodini oope-

rit „Würst Igorit“ ja kõige lähmal ajal tuleb seas „Kristane ja Fjorde“ edendusele.

— Selle aasta detsembrikuul oodatakse Italia näitlejategrupet pealinna sõitvat. Grupe juhataja olla kuulub tragik Winzoni ja nende repertoiris olla ka Wene töösid, nagu „Swan Hirnisa surm“ ja „Haridusewili“.

Wostwast. Oktobrikuul pidustatakse „Wäikeses teatris“ A. D. Prawdini 40-aastast näitelawatege- wuse jubeleumit.

Kodumaalt.

Karwast. Laupäeval, 19. septembril s. a. lanti Karwa Cesti karakusejeltis „Wõitlejas“ Gustav Esmani kolmewaatusline luftmäng „Ija ja poeg“ S. Keintam'i juhatusel ette. Näidend on küllalt tuttav, et tema sissu seletamise juurde feijatama jääda ei maksa. Kui näitlejate peale kui asjaarmastajate peale vaatame ja mõned konar- lused maha arvame, mis mitte näitlejate süü ei ole, läks ettekannet kaunis ladusalt, ka selle peale vaatamata, et enamaste poolel näitlejad esimeest korda näitelawal olivad. Rahjaks peab tähendama, et mõned head aastad tagasi „Wõitlejas“ näite- lawal näidendid palju wähemate wigadeta juhata- jate poolt läbi lasti, eht küll seeford juhid palgata juhatastiwad. — Esmani luftmäng pakub meile mit- meid ilusaid illusjonisid, mida aga meie seal mitte ei näinud. Sihtfalt, nagu märgata, ei ole praegusel näitejuhil näitelawatehnikast ja juhatuselt mitte aimugi ja niisugust juhatusi ei tohiks „Wõitleja“ mitte kannatada. Rahwast oli teistmisielt kofku kogunud.

J. P.

Tallinnast. Laupäeval, 12. sept. korraliti „Estonias“ Claville ja Sabebi „Kornewille tella- sid“. Ettetandes oli weidi rohkem ladusust näha ja kuulda kui esimesel korral. Neiu Mia Pumbol oli aga hääl ära, nagu seda peale esimeest akti seletawalt wabandati, ning selle (s. o. „häälest äraolemise“) tõttu kaotas Pumbol kohati tempo ega suutnud takki pidada. Neiu Saksal puudub miimika kui ka osanõudwad plastiikalised liigutu- sed; kõige selle peale vaatamata annetati temale lillekimp — mis eest? — see jäi minule kui liht- surelikule mõistatuseliks, aga arwan, et see mõne claqueri poolt oli. Awesson näis publikumile wäga meeldinwat, niisama ka hr. Pinna. — Rõrwalistes osades, kui konarlused konarlusteks jätta, wõis ka weidi paremat ettekannet näha kui esimesel korral. Rahwast oli teistmisielt arwul.

— Tänamusel Cesti näitufel Tallinnas on 6000 rbl. sisse tulnud ja 2000 rbl. ümber puhast kasu jäänud. Murahäsid eht tunnisti nende peale on ligi paarjada ja kiitufetirjastid saja ümber wälja jagatud, peale selle on auhinna, mis asjadena jagati.

— Nagu „Pwl.“ teatab, on siinses Cesti teatri puhwetis wõid „Estonia“ kõrtis niisugust

„lihasuhupistet“ minewa esmaspäewa õhtul leitud, millel usfid fees oliwad.

— Karakusejeltis „Walwaja“ pidas pühapäe- wal oma erakorralist peakoosolekut, kus tähtsa- matest — ruumidemurefemise küsimus oli. Džus- tati S. Pärnu maantee ääres kaupmees Sepfi- warti käest ruumisid soetada, kus saalis umbes 500 inimese jaoks ruumi leiduks, kõrwaruumid ja aed oleks. Üürileping 12. a. p. ja 2500 rbl. aas- tas maksta. Täiendati eestseisust, abiesimehe ja 3 eestseisufeliitme ning 4 kandidadi walimise teel.

— Laupäewaõhtul tuli „Estonia“ Cesti teat- ris F. Zelli ja Richard Genie kolmewaatusline operett Karl Millöckeri muusikal etendusele. Kuigi ettetandes kohati ladusust aimata oli, tundus igal pool häälenõrkus. Neiu Pumbo Carlotta, krah- winna Santa Croce osas oli kohati nagu rahul- oldaw, kuigi ta hääl kahjese ja ta osalt Trilljärwe mimikast järele aimas, siiski wõis temas näitlejat näha, August Wlaubrik (Erminio) osas kostis oma häälenõrkuse tõttu weel rohkem kui Pumbo wälja, ka jäi tema oma osas kohati kahmatuks. Pinna (Baboleno Masoni, Syrakusi linnaüleme, osas) näi- tas ennast kui kergehuliste toodete ettetoaja, kuna temal operettilaulmises hääl täieste puudus. Pinna wõib ju küll rahuloldaw coupletist olla, kunagi mitte aga operettilaulja, ka arwas ta enesel wõi- maluse olewat kirjanikule abiks olla, kui ta oma poolt lauseid sünnitaks. Gustaw Awesson (wõe- rastemajapidaja Venizzo osas, andis kohati oma osast arusaamist tunda, aga harimata hääl, mitte- plastiikalised liigutused mõjusiwad segawalt, Zenobia (Weltmann) oma liig julge grimmi, kinnina ja edewa haistmiskastse tõttu (kui neiu Saksale selle eest lillekimp anti, et ta näitelawale tuli) ning neiu Saks oma liig igapäewaste ilma miimikata etteas- tetega aitasiwad mõnu ärapeletamiseks kaasa. Kur- nim (Sindulfson) ostas õiget tooni leida, kuigi liialdus ei puudunud ja kinnina tširufselowni meelde tuletas.

Nagu juba tähendasin, anti neiu Saksale selle eest lillekimp, et ta näitelawale tuli, -r-tes raha lille- kimbu ostmiseks kofku ajas, peaks omeli teadma, et rahwas ka nii palju arusaamist omandab, et ära näha, kudas neiu Saks ei esimesel ega nüüdsel korral lillekimpu mitte ära ei olnud teeninud. — Kui sellega wahest Pumbole, nii ütelda, abolitio- nistliselt wastu tahetaks minna, siis on see alatu rahwa tüsamine, nagu pehmenatud awalitub arwamised sellesama subjekti poolt. Et Pumbol hääl wahest eht tihemine ära on, kui see loomulikult just ette wõiks tulla (tänamu fewadel kaswas Pumbol häälest äraolemise tõttu rahufotuaft Tartu ja Tallinna wahet käies õige kõhufaks) siis oleks parem juba temale asetäitjat waadata. Üle- üldse näitas „Kornewille tellade“ kui ka „Was- parone“ ettetoomine, et meie näitlejad weel ope- rettidega hakkama ei saa, pole kohaseid lauljaid. Peafetähed oliwad wiimase platfina ära müüdnud.

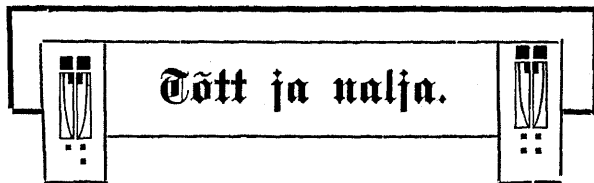
Näha on, et rahwas fergel operettmuusikat seedida jafjab ja fergel löbu ihkab. — Pühapäewal kor-rati „Rahwamaenlast“ ja täna, 23., tuleb „Bartel Turajer“.

— „Lootuseš“ oli laupäewal perekonna-õhtu, kus näitemängu „Hans Hädawares“ nii ar-metu wilefjalt mängiti, et häda näha. Hr. Sallun peaks seda ometigi teadma, et tema ainult teatud ofades (külwanamehed) wähe nagu rahuloldaw on, kuna ta sarnases jalongspectaclis, nagu „Hans Hä-dawares“ täieste nõrk ja kahwatu on ning ijege waatamise iju peletab. Witfmann arwas ennast wift küll mõnes Wene turul olewas Mühlkergi „narodnoi teatris“ olewat, kui ta näitemängus oma pea järele „tüsedaid“ sõnu tarwitas. Et oma ofakohaseid sõnu mitte teada ja tüsedaid sõnu näi-telawal näidata, noh, siis peaks see inimene küll fealt eemale hoidma, kus mitte tema koht ei ole.

— „Pandorin“ awas laupäewal oma te-gewuse Angeli näidendi „Ombleja ja lauljannaga“. Tüki ije on üks fergematefi ja juurdleb koguni lihfjat motiwi, aga tõlge on nii armetu, et näite-mängujuhid seda küll ennem keelelifel parandama olefifwad pidanud, kui rahwa ette tooma. See „saama“ ja „saab“ ning teised weidrad luused kuuldufifwad igaiühel peale Belcourti, kelle ofa just sarnast feelt nõudew oli. Teiste fealt wäljapaififwad oma mängu pooleft oliwad Tiina (neiu Treufeldt), Liine (Kaermann) ja Hoff (?). Rahwast oli õige rohkefte.

— Meie rahwamaja aset täitew „Lutheri tee-maja“ awas oma hooaja Arthur Schnitzleri kolme-waatuslilse draama „Elujanuga“, mille ettekanne mitte labus ei olnud. — oot —

Wõrust. Muusika- ja Laulufeltil algatufel tahawad, nagu „Pstn.“ kuuleb, Kannel, Hariduse-, Muusika- ja Laulufelts tulewal juwel Wõrus m a a k o n n a „m u u s i k a p ä e w a“ toime panna. Pidu mõeldakse kas nädal enne ehk pärast Tallinna laulupidu ära pidada. Pidufimefe päewa õhtuts kawatsetakse suikremat helitööd, wõidulaulu ja mängu toime panna, kuna järgmilisel päewal suur ühen-datud kooride kontsert ja õhtul näitemäng olefs. Pidufegelaste arwu arwatakse 500 peale.

Kui Tuulas teist korda krahw Leo Tolstoi „Hariduse wili“ talwel etendusele tuli, siis mängis seda näitemängu muulalaste bean monde ja need kutufifwad krahwi pea-proowile, et see neib kui asjaarmastajaid ififlitult juhatafs. Dufufjets oli aga tehtud, et peaproowile teegi wõeras peaks krahwi ei peajets, ja sellepärast feati linnawaht wahif-torda. Weidi aja pärast ilmub teegi külamehe wälimumega, lihfjas tajutas ja „läti-läti“ peas — mehite ja astub üles. Linnawaht tahtis teda peatada, kuid see ei hoolinud selleft ja ruttas edasi. Linnawaht tormas temale järele, tabas kraefi kinni ja rebis alla. Siin oli krahw juunitud emast tunda andma. — Ugas proow; teegi noor aristokratiamõju pidi teewi ofa määngides talupoegi wälja wistama, kuid tegi seda liig wiifakalt, krahw pani seda tähele ja ütles: „Si, loomulikult ei wifata nii tebdagi ukfeft wälja. Peab just niifama toimetama, nagu seda linnawaht weidi aja eest minuga proowis!“ Siin jutufstas krahw oma juhtumilse.

* * *

Kord nägi krahw Moskwa tänawal jalutades, et linna-waht joobnud meest liig tooreste ümber käies politseilse talutas. Krahw ei suutnud seda kannatada, peatas linna-wahti ja küfif: „Lugebda ostad?“ — „Õstän,“ wastas küfif-taw. „Komblufjepõpetust oled lugenud?“ „Olen.“ „Siis peab ja ta teadma, et oma ligimeft mitte toore ümberkäimillega teotada ei lohi!“ Linnawaht filmitfes krahwi lihfjat wälimumft ja küfif oma torda: „Uga fina? Kas ja ostad lugebda?“ „Õstän,“ wastas krahw. „Politfeinftruktsioni oled lugenud?“ „Ei!“ — „Noh, siis miue loe enne politfei-inftruktsion läbi ja siis wast tule minuga rääkima!“

Aleksander Sergejewiſch Puſhkin

jänbis 1799. a. 26. mail Moskwas. Jfa oli wanast mõis-nikufooft, kuna ema wanaisa neeger oli. Kuni 7. aastani näis ta nürimeelne olewat, nüüd tuli aga muutus, ta hakkas õppima ja temale õpetati siis ta Prantſufe, Saksa, Inglise keelt ja matematikat; Prantſufe keele õppimine läks tema käes kõige labufaminne. Waastafelt tõufis temas suur lugemilsetirg ja liühilife ajaga luges ta ifa raamatulogu Homerufest hakates läbi. Jfa oli juur Molière auſtaja, ta luges tema tõõfid laſtele tugewaste ette, ja Alekfandrilife mõjus see nii, et ta 12-aastafelt naſjamängufefe „L' Escamateur“ (wargufetunſnit) kirjutas, ta luges seda oma õele ette, mille see aga wälja wiliſtas, ta ei wihafstanud ja luuletas siis oma efimefe epigrammi: „Dis moi, pour-quoi l' Escamateur Est-il siffle“ par leparterre? Hélas, c'est que le pauvre auteur L' Escamoteur de Molière; nüüd aga hakkas ta ſalmifid ſepitfema ja tegi

luuletöö „La Tolyade“. 1811. aastal astus ta U. S. litseumi õpilajeks. Esimehiks wenekeelsetes sünnituleks oli „Rättius dele“ ja esimehiks wenekeelsetes irüititud töös, mis 1814. a. „Europa Teatajas“ ilmus, „Luuletaja sõbrale“. 1815. a. eksamil olles pani ta kõigi kooliõpetajaid oma luuletöödega waimustusseimeistusse. Samal ajal sünnitas ta ka „Sügijel poriel õhtul“. Litseumis algas ta ka oma „Ruslan ja Lubmilla“. 1817. a. lasti teda litseumist X järgu diplomiga välja ja ta mõttes sõjawäeteenistusse astuda, kuid isa ei lastnud. Litseumist läks ta wälimiste asjade miniseriali kollegiumisse ametisse ja sai 700 rubla palka. Peterburist lahkudes elas ta forwatur elu, töötas aga suurema juuletöö kallal, mille ta 1820. aastal lõpetas. Nüüd tuli ka tema esimene wäljajamine. Michinewits sünnitas ta ruttud „Musta ihalli“ ja weel 40 wäiksema luuletust. Algust tegi ta siin ka „Wahjchjissarai fontaniga“ ja „Eugeni Dneginiga“, lõpetas „Napoleoni“ ja „Laulu Dlegist“. 1824. a. 30. juulil sai ta 389 rbl. reisiraha, 150 rbl. palgaraha ja määratu honorari 3000 rbl. ning läks Mihailowstsisse. Odesjast lahkudes sünnitas ta weel „Merele“. „Ihnjas rüütli“ tujutab ta oma sealsetid koduseid etendusi. Siin lõpetas ta „Mustlased“, „Kahw Kulini“, „Boris Godunowi“ ja „Egipruje böd“ ja hulk wähemaid töösid. 14. det. 1826. a. wiidi ta keiser Nikolai I. ette, kes tema tööde tsejorits lubas hakata, ja warsti lubati teda ta igal pool elada. Peale 1828. a. kirjutas ta „Soltana“, „Snetu eluprooja“. Samal ajal palus ta Natalia Nikolajewna Gontscharowa kätt, et laanud aga rahuloldawat wastust ja põgenes Kautastasse, Tiflisi. Neifis palju ja kirjutas kolme kuu jooksul „Ihnja rüütli“, „Mozard ja Salière“, „Don Juani“ ja ligi 30 wäikemat luuletööd, mis „Welsini uudisjuttu“, „Pidu taitu ajal“, „Majate Kolomnas“. 1831. a. 18. weebr. sai ta Mostwas N. N. G. laulatatud, siin elas ta mehinäbalal ja sünnitas luuletogud „Wenemaa laimajatele“, „Borodino aastapäew“, kirjutas muinasjuttud „Keiser Saltanist“, „Surnu trohwinnast“ ja „Kulduteist“. 1833. a. sõitis ta pealinna ja siin algas ta „Bugatshewi mätsu ajalugu“, „Kapieni tittari“, „Rusjaltai“ (weeneiu) ja „Dubrowstki“. Warsti käis epigramm „Teadusteakademias istub würst Dundut“, mille pärast waielus temal rahwahariduseminisriga töusis. Siin kirjutas ta „Luculla terwenemisel“, mis „Mostwa Waatlejas“ ära trükiti. Tema naine oli la beaute romantique. Peterburisje tuli parun Georg d'Antes ning warsti hakkaswad jurud selle paruni ja Puschkini naise mittekorralitust wahetorrast ringi käima, need tulwad ka mehe kõrnu, ta sünnitas „Mälstrusjamba“, oma ilusama luuletaja luigelaulu. 1837. a. 27. jaanuaril oli paruniga kahewõitlus, kus Puschkini surmawalt haawatud sai ning kaks päewa peale selle suri. Tema surnuteha wiidi Pihitwa kubermangu Swjatogorski kloostrisse, ning Wenemaa on oma suurele luuletajale mitmed aujambad pühendanud. Tema tööd on rogodena välja antud, aga paljud laulud, mida Wene tsejofid ei jalli, on wäljamaal trükitud.

Puschkini sajaastase mälestusepäewa jubeleumialbumi järele kokku wõtnud —oot—

Johann Woldemar Jannsen

sündis Wana-Wändra mõisa wesiweski möldri pojana 4. mail 1819. aastal. 12-aastase poisikesena pandi ta kihelkonnakooli, kus temal kõik (ka söök) prii oliwad. Wändra pastor K. Körber andis temale weel eratundisid, miseest ta „õpetaja herra“ kutsari kohuseid wahete-wahel täitis. Peale kõstri Kochi surma pandi ta Wändra kõstriks ja pärast sai tema kihelkonnakooliõpetajaks. See aeg oli ta 19-aastane. Nüüd tõlkis ta umbes 1000 waimulikku laulu Saksa keelest ümber ja andis need kolmes andes, nimega „Siioni laulu kannel“, välja. Peale selle andis ta „Sõnumetoojat“ 7 raamatut välja. 1851. aastal lahkus ta Wändrast, asus Pärnu ja sai siin algkooliõpetaja koha. 5. juunil 1857. aastal hakkas ta W. Bormi ajalehe „Pernu Postimehe“ toimetajaks. 1860. aastal andis ta „Eesti lauliku“ välja. Warsti lahkus ta nüüd kooliõpetajaametist, asus Tartusse ja hakkas siin 1864. aasta jaanuaris uut oma lehte „Eesti Postimeest“ välja andma. Oli esimeste seltside asutamise ja laulupidu asja eesotsas. Andis „Eesti Postimehe“ kõrwal ka „Eesti Postimehe jututuba“ ja „Missionäri“ välja. Peale selle on tema sulest weel mitmed raamatud ja laulud ilmunud. Näitemängudest toimetas ta „Pärmi Jaagu unenägu“, „Miljonär wangis“, ehk „Kihlwedu 5000 rubla peale“ ja „Tuhlabida walitsus“. Ta suri Tartus 1890. aasta esimesel juulil ning maeti Tartu-Maarja koguduse surnuajale.

W. Reimani järele —oot—

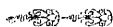
Peitepilt.

Skuhu see teekäija jäi, kes wana loffi tuli waatama?

— Divertissement. —

Hirmunud ilulugeja.

Puschkini laulu järele korraldanud — oot —

Keegi noor loorberideihkaja astub ilu-
gejana esimest korda näitelawale ja algab
täies pathoses ning ekstases:

Tuiskab, sajab, **öö on pime,**
kuu ei paista, pilw on ees . . .

Argtuse mõjul kaotab ta kindluse, unu-
tab sõnad, tõmbab taskust raamatu, silmab
seda ja algab uueste:

Tuiskab, sajab, **pilw on pime,**
kuu ei paista, ilm on ees . . .

Hirmub weel rohkem ära ja läheb ikka
suuremasse segadusesse:

Tuiskab, sajab, **kuu on pime,**
öö ei paista, ilm on ees . . .

Koguni kokkunult:

Tuiskab, sajab, **ilm on pime**
kuu ei, öö ei . . .

Waatab meeleäraheitlikult etteütteleja kasti,
ootab eesriide allalangemist ja algab nagu
segane.

Ilmab, sajab, tuisk on pime,
öö ei paista, kuu on ees . . .

Heidab käega ja jookseb näitelawalt ära.

Tubaka kahjust.

Anton Tschehowi scēnemonolog ühes waatuses.

Osaline:

Iwan Iwanowitsch Njuh in

— mees, kelle naine muusikakooli ja naisterahwastepensioni peab.

Näitelawa kujutab mõne wäikelinna klubi ettekannetekohta.

Njuh in

(pika põsehabemega, mokahabemeta, wanas, juba kantud frakkülikonnas, astub iseteadwalt, mõedukalt, kumardab ja kohendab westi). Austatud

prouad ja austatud herrad!

(Kohendab lõuahabet) Minu

naine tegi mulle ülesandeks,

et ma siin mingisuguse teadusliku

sisuga kõne peaksin. Ja mis siis?

Kõne, siis kõne, mulle on

see põhjusemõtelikult üks kõik.

Mina pole muidugi mitte professor

ja õpetlaste asted on mulle wõerad,

aga sellegi peale waatamata olen

ma juba 30 aastat järelejätmata —

wõiks ütelda, oma terwisest hoolimata

jne. — kuiwteadusliste küsimuste

kallal töötanud, ma arendan ja

kirjutangi mõnikord, wõite omale

ette kujutada —

õpetlikka artiklid! Wabandage

minu wäljaütlemist, see on —

mitte just õpetlikka, aga just kui

õpetlikka. Muu seas kirjutasin

ma nende päewade sees suurema

artikli pealkirja all. „Mõnede

putukate kahjulikkusest“. Tütardele

meeldis iseäranis see koht wäga,

kus lutikatest jutt oli — lugesin

läbi ja — kiskusin lõhki. Sest üks

kõik, kuidas ka kirjutad, ilma

lutikapuubrita siiski läbi ei saa.

Meil on kodus isegi klawer

lutikaid täis . . . Oma tänaseks

kõneaineks wõtan ma selle kahju,

mis tubakas inimesele teeb, kes

teda tarwitab. Ma ise küll suitsetan,

aga minu naine käskis mind

tubaka kahjust kõneleada,

ja tähendab, et midagi teha ei ole.

Tubakast, siis tubakast, mulle on see

põhjustumõtelikult üks kõik! Teid

aga, austatud herrad, palun ma

minu tänast kõnet hoolega kuulata,

sest muidu ei tuleks sellest midagi

wälja. Keda kuiw, teaduslik kõne

kohutab, kellele see ei meeldi,

see ei pruugi kuulata ja wõib

wälja minna. (Kohendab westi.)

Iseäranis palun ma siinolijaid

arstisid minu kõnet tähele panna,

kes sellest mõndagi kasuliku

näpunäidet leida wõiksid, sest

tubakas, kogu tema kahjuliku mõju

peale waatamata, on ikkagi ka

medizinas tarwitataw. Nii näituseks,

kui meie kärblase tubakatoosi

paneme, siis sureb ta — wististe

nerwinõrkusesse. Tubakas on

peasjalikult taim . . . Kui ma

kõnet pean, siis pilgutatan ma

harilikult paremat silma, kuid

selle peale ärge pange mingisugust

rõhku; see tuleb äritusest. Ma

olen üleüldse wäga nerwiline

inimene ja silma pilgutama

hakkasin ma 1889. aasta 13.

septembril, selsamal päewal, kui

minu naisel mingisugusel kom-

bel neljas tütar Barbara sündis.

Kõik minu tütreid sündisid 13. kuupäewal.

Peale selle (waatab taskukella)

ajapuuduse pärast ei hakka

meie kõneainest kõrwale kalduma,

pean aga tähendama, et minu

naine muusikakooli ja erapensioni

peab, see on — mitte just

pensioni, aga just kui pensioni.

Oma wahel ütelda, armastab

minu puuduse üle kaebada, kuid

temal on midagi peidus, nii, noh,

tuhandet neli- wõi wiiskümmend,

minul pole aga kopikatki hinge

taga, mitte krossigi — noh,

aga misseal rääkida! Selles

pensionis olen mina majanduslise

osa ülewaataja. Mina ostan

Johann Woldemar Jannsen.

Rõõksugu kunstilikud päewapildid, nii ka

piltide

suurendamised

saavad üksnes minu juures odavalt ja hästi valmistatud
Kunstnikkudele ja näitlejatele teatud %.

Päewapiltid Alex. Jurich.

E. Leibo

uurimagaſin Tallinnas

Wiru uul. uue läbitäigu juures, Steinbergi m.,
kliiniku all nr. 23.

Soovitab kõige odavama hindadega kuld-, hõbe- ja teras-
meeste- ja naisterahwa taſtutellafid, Regulatorid,
Pariſi ja Schwarzwalbi feina ja äratajaid kellafid. Peale
ſelle uuriferid, wõtmed, vrelolid, kuldſõrmused jne.
Mustad uurid 2 rbl. alates, naisterahwaſte mustad
uurid 250 kop., hõbedafid kinnised uurid 6 rbl. 75 kop.
alates, äratuſetellad 150 kop. alates.

Suur wäljawalik kuldſõrmused jne.

Parandused mängutooſide ja uuride juures tehafje
rutu, hästi ja odawaſte.

Kõik uurid ja parandused on wastutufe all.

New-Yorgia

on „Näitelawa“ ükſituid numbrisid „New
Cesti Kirjastufe Oſaühifufes“ ſaada.

Sealsamas wõetakſe ka tellimifi waſtu.

**300 rubla tasu
annan igaihele**

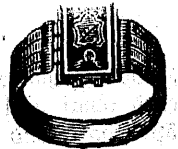
kes mulle ſelgetſ teeb, et allnimetatud aſjad minu
poolt määratud hinda ei makſa.

Ainult 3 rbl. 95 kop. eest

ja paremat forti 4 rbl. 50 kop. ning 5 rbl. eest
ſaadad 22 ſaſulitku aſja: 1) iluſa muſta mees-
terahwauri, wareſe teraſeſt, „Anker“, ſiwidega,
üles keerata ilma wõtmeta, üks kord 36 tunni
jookſul, minuti pealt õigekſ ſeatud, kõlawa käiguga,
6 aaſta wäſtutufeſega; 2) toreſa, mitte muſtataſmi-
newa ketti; 3) moodſa ripatſi; 4) naſkſe portimonee,
6 jaoga; 5) kaitſhukifit ſtempel tellija nimega, iſa-
ja pereſonanimega; 6) pudelifeſe wärwi ſtempeli
jaokſ; 7) wäljamaa habemenoa „Solingen“, I forti,
5-aaſtaje wäſtutufeſega; 8) habemenoa kaitſefuuläri,
9) habemeajamiſepiſli; 10) nikkell wahukaufife;
11) ſeemiſnaſkne kotile uuri jaokſ; 12) moodſa
titutooſi; 13) u d i f e k ſ taſkuftereooſkop plaſto-
grafi; 14—19) 6 huwitawat ſtereooſkopipilti;
20) uurimarjaja wargate eeft; 21) taſkutoalettpeegli;
22) huwitawa ja wäga tarwiliku fingitufe. Need-
ſamad aſjad kinniſe tſilindriuuriga 1 r. kallimad.
Saatmiſekuludekſ 55 kop.; Naſia-Wenemaale ja
Siberiſſe 95 kop. Tellimifeſd täidetakſe kohe —
järelmakſuga. Adreſſeerida: Складу часовъ
Ю. АБРАМОВИЧЪ, Варшава, ул. Гриб-
ныхъ 15—III.

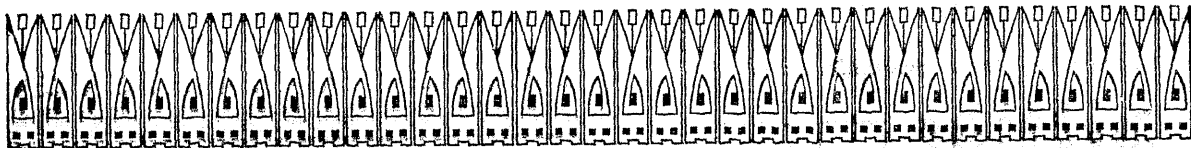
Rõhkem kui 100,000 inimeſt loewad ſiit! Kuld- ja
hõbeuurid, ſeina-, laua- ja äratamiſetellad, kettid, ber-
lokid j. n. e., grammofonid, kuldſõrmused 56 pr. all
hõbeluſitad ja peekrid 84 pr. all j. n. e. on

o d a w a d
ainult **E. Pirowits**'i juures

Wiru wärawas, torni kõrwal nr. 21.
Kõik parandamiſetööd uuride, kuld- ja hõbeaſjade, nii ka gram-
mofonide juures j. n. e. ſaawad heaſte ja odawaſte tehtud.

Uupakkitult E. Pirowits.

Näitelawas

ilmus naljamäng „A. ja K“, ja Johan Parni ühewaatusline, lauludega algupäraline naljamäng

„Mardi õhtu“.

„Näitelawas“ nr. 12 lõpeb Ostrowski ja Solowjewi wiewaatusline

„Kui lühikene oli päew“ . . .

— Kõibidetult wõib neid toimetusest selle kuulõpul saada. — 7 okt. ilmub S. A. Parni algupäraline wiewaatusline furbmäng.

„Luige Liisu“.

mille sujet Eesti rahwa elust on wõetud ja mille fisu ka tööliste huwilede taasa räägib, tofukõibidetult eraraamatuna, mis ainult tellijatele hinnata saadetakse. 13. nr. hakkab Pohwišnevi ühewaatusline naljamäng

„Lookitud peigmees“

lõhadena ilmuma. Edasi annab „Näitelawa“ tänavu veel ühewaatuslistest naljamängudest Bourdinäre

„Eeskujulik onu“

ja G. Kreidemanni

„Meidrad külalised“.

Kõrta lõpul ilmub eraraamatuna S. A. Parni algupäraline Eesti rahwa elu kujutaw laulude, rimamängude ja melodramadega lähipäimilised kolmewaatusline, neljapäililine

„Kanna Pein“

(Kõbeduskahtlused), mille üle Eesti, Wene ja Saksa lehed omal ajal õige kiitvalt kirjutasivad. Oktobri lõpul hakkawad lõhadena Leonid Andrejewi

„Anathema“

(needmine) ja Karpowi tööliste elu kujutaw suurem näitemäng

„Tööliste alew“

ilmuma.

Reale selle ilmub

divertissemendis

hult deklameringijeks jündsajid laulusid, etteandmijeks kohajaid dialogiisid, scenemonologiid, naljakaid kirjeldusi soolooetteasteteks jne.

Näitemängukursumed

annawad näitlejatele ja näitemängu armastajatele tarwilikta juhatusi ja näpunäiteid.

Kroonika

toob arwustusi, ja teateid oma kui ka wäljamaa näitelawadelt, töit ja nalja, tähtsamate tegelaste elulugusid ja piltiisid.

Senilietoni-osa

pakub ainult paremate kirjaniitude töisid.

Iga kuu lõpul ilmub kroonika all veel

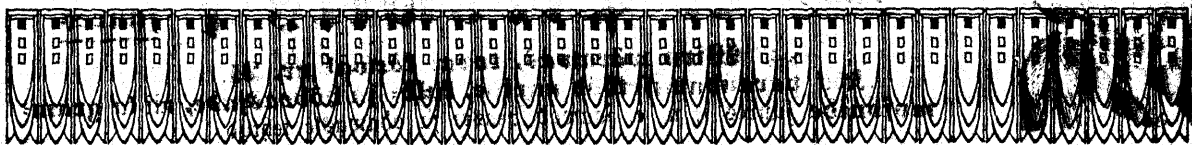
kuu-ülewaade,

kus kõik nimetatud on, wistmängused näitemängud, kui palju lordastid ja kus nad ette toodi.

Juhtlõna

paljastab näitelawalisi halbtusi, teeb märkusi ja annab juhatusi.

Soome näidenditeist on toimerusel Kõrmaa, Linantõgasi ja Halme töid tõlkel.

W. Paprenpreis'i trükk Tallinnas, Harja ja Rantli wäl. nurgal.